

[0550]

67. *bemochtich*

It wurd *bemochtich* 'traech, têt, loom' haw ik lang op omstind. As Waling-om dat seldsume adjektyf goed optekene hat - en der is gjin reden om dêr twivelriedich foar oer to stean -, dan sil de -o-, lyk as ornaris yn it Westerlauwersk, út *u* fuortkommen wêze. Dat broch my op 'e letterkloft -*mucht*- en nei in bulte gesneup foun ik yn it Switsersk *mucht* mei de bitsjutting "schwach, matt, erschöpft" (*Wb.der schweizerd. Sprache IV*, Frauenfeld 1901, spj. 70).

Lykbitsjuttend mei switsersk *mucht* is switsersk *mauch*, dat werjown wurdt mei 1) rottich, formôge, wrak; 2) wurch, wanmoedich (*o.w.*, spj. 57).

Beide switserske wurden steane ek to boek by J.Pokorny, *Idg. etym. Wb.* 744 ûnder \**meug-*, \**meuk-* 'glide, gliere, sliere' en \**muk-to-* 'weak'. It docht dan fierders bliken, dat mei ydg. \**meuk-* gearhingje: ânoarsk, nijiislânsk *mygla* 'skimmel', ânoarsk, nijiislânsk *mugga* 'motrein', ming. *mugen* 'damp wurde', ags. *formogod* 'forrotte' en lat. *mūcus* 'slym', lat. *mūcor* 'skimmel'.

By ydg. \**meug-* hearre: ânoarsk, nijiisl. *mykr*, *myki* 'dong', mhd. *mucheln* 'skimmelich rûke', ânoarsk, nijiislânsk *mjukr* (dêrút nijing. *meek*), nijdeensk *myg*, nijnoarsk, nijswedsk *mjuk* 'weak', nnl. *muik*, *meuk* 'sêft, ryp' en mei lûdwiksel goat. *mūka-mōdei* 'sêftmoedigens, sêftsinnigens, dimmenens'.

In ompaed lâns binne wy sa wiiswurden, dat *bemochtich* as ôflieding fan ydg. \**meuk-* hwat mei nijfrysk *formôge*, *formôgele* 'forrotte' en nijfrysk *meuke* 'ryp wurde, gearsoarje' út to stean hat.